

Иван Вазов
Любов трябва

Почтено чувство е да негодуваш,
да бъдеш съдия над всички строг
и с реч от яд пламтяща да бичуваш
недъзи, слабости, разврат, порок.

Добро е нещо да жигосваш века,
греховний свят да теглиш ти на съд,
да фърляш злъчни клетви въз човека,
повтаряни, откакто е светът.

Но има нещо по – добро, о, брате,
от твоя гняв и благороден бес,
а то е: да обичаш – и туй подвиг свят е,
и много труден, много славен днес.

Да любиш – то е да знайш да прощаваш,
да имаш в себе си велика мощ;
да любиш – то е храбро да съзнаваш,
че си кат всички, можеби по – лош;

то значи ти да вярваш в тържеството
на божий луч у бедний человек,
не с дума – с дело да ратуваш с злото,
за язви вместо бич да имаш лек.

Да съди всякой знай – злият тоже...
Омразата – тя пълни днес света!
Тук трябва любов! – тя само може
светия кръст да вземе на Христа!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4512>]